

BREEKPUNT

Bij Clavis Young Adult staan jongeren centraal.
Wij geloven namelijk dat de wereld van morgen er zal uitzien
als de dromen van onze jeugd. Het is onze missie om hun
leefwereld elke dag zo mooi mogelijk te maken.

Wil je weten wat de triggerwarnings van dit boek zijn?
Ga dan naar bladzijde 402.

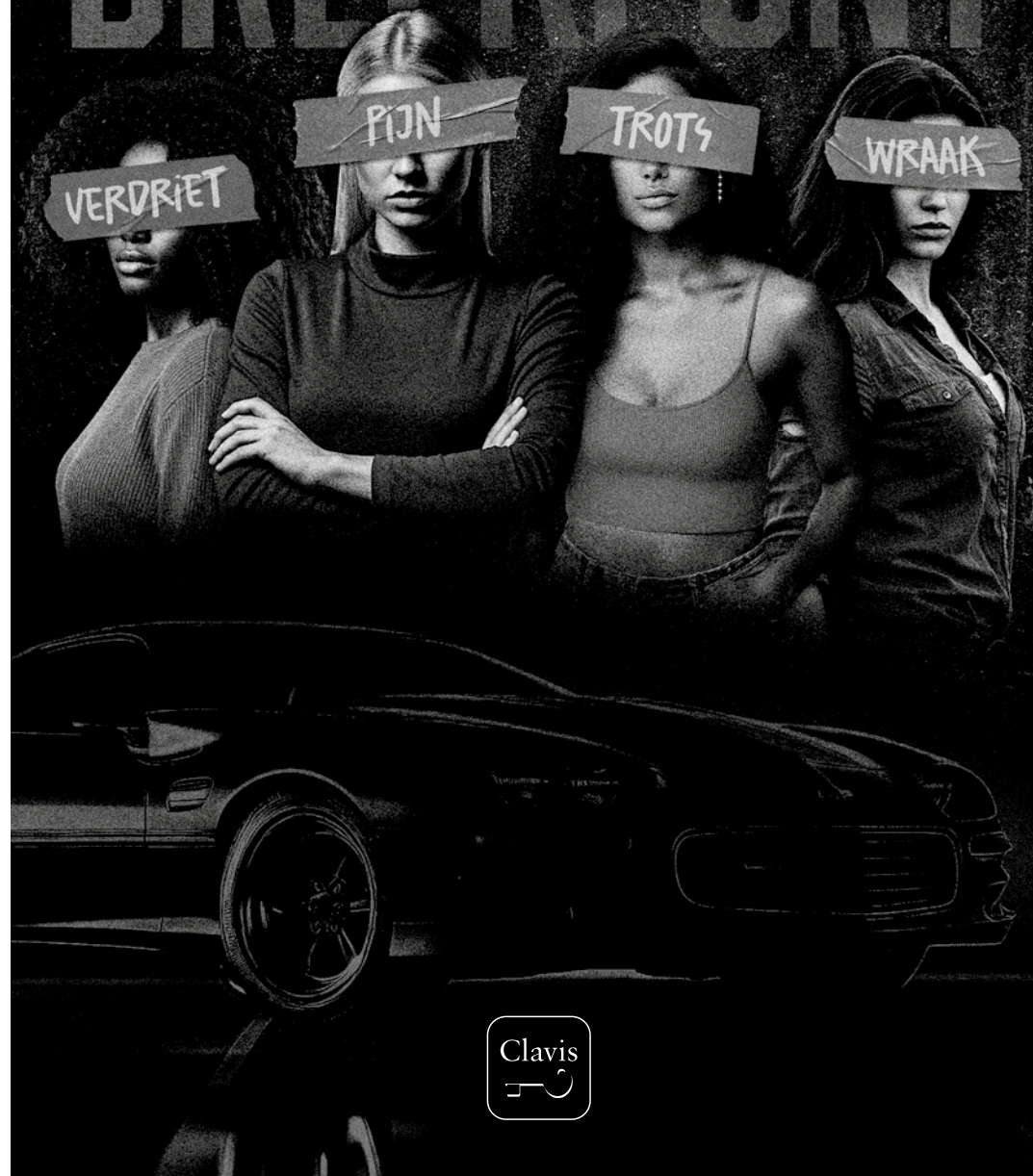

Fatima Kaisamba Y Bellay
Breekpunt
© 2025 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Omslagontwerp: Clavis Studio (Masja Maesen)
met elementen van Shutterstock.ai
Trefw.: drama, coming of age, vriendschap, trauma's, wraak
NUR 285
ISBN 978 90 448 5901 0
D/2025/4124/332
Alle rechten voorbehouden
Tekst- en datamining niet toegestaan

www.clavisbooks.com

FATIMA KAISAMBA Y BELLAY

BREEKPUUNT

PROLOOG

Geen weg terug ...

Geen weg terug ...

Geen weg terug ...

Het is de mantra die Pamela zichzelf influistert, turend door de voorruit. Haar handen omklemmen het stuur.

De woorden maken deel uit van de songtekst van haar leven, met op de achtergrond het ritme van de kpanlogo¹ waarop ze zich gedwongen voortbeweegt. Het verschil met hoe het eerder was, wordt uitvergroot door het besef dat ze geen invloed heeft op wat er gaat gebeuren. Al had ze die natuurlijk nooit.

Ondanks die kille waarheid voelt ze zich gesterkt in de overtuiging dat ze de juiste keuze heeft gemaakt. De enige keuze.

De neoncijfers van de digitale klok in de auto geven vijf na een aan. Pamela kijkt de uitgestorven parkeergarage rond. Er branden slechts een paar knipperende lichtjes. Op sommige plekken is het er helemaal donker. Op een van die plaatsen staat ze geparkeerd.

Met haviksogen houdt ze de lift in de gaten. Zo nu en dan kijkt ze bezorgd achterom, waar Charlotte, Asma en Tanja op de achterbank van de groene Chevrolet Camaro zitten.

Charlotte heeft een vuurrood hoofd, zoals gewoonlijk wanneer ze boos of bang is. Gezien de reden waarom ze hier zijn, gokt Pamela op het laatste. Ze heeft een honkbalknuppel in haar

1 Ghanese drum.

handen. Asma staart in de verte. Haar vingers spelen met de loop van het schietwapen in haar schoot, alsof ze het aait. Tanja is wit weggetrokken. Haar ogen zijn roodomrand. Onzeker kijkt ze naar het lemmet van het vlindermes dat ze vastheeft.

Als Pamela de klik en daarna het schuiven van de elektronische liftdeuren hoort, houdt ze haar adem in. Nog voordat ze de aandacht van de andere meiden erop kan vestigen, hebben alle hoofden op de achterbank zich al opgeheven.

Een kalende man gekleed in een zorgjas loopt op witte verplegersmuilen naar een rode Alfa Romeo. Het is de enige auto in een rij lege vakken. De zwarte weekendtas in zijn hand zwaait heen en weer.

‘We motten zeker weten dat hij ’t is en dat-ie alleen is,’ zegt Tanja ademloos.

‘Hij is het!’ sist Charlotte overtuigd.

‘Motherfucker,’ gromt Asma.

Langzaam doet Charlotte het portier open en ze glipt naar buiten. Asma stopt het wapen in de binnenzak van haar jas en volgt haar op de voet. Samen lopen ze met snelle passen op de man af.

‘Schiet op! Waar wacht je nog op?’ vraagt Pamela aan Tanja, die nog steeds het handvat van het portier vasthoudt.

‘Ik, eh ... Ja nou, eh, i-ik ga al.’

Over haar voeten struikelend strompelt Tanja de auto uit, de andere meiden achterna. Het vlindermes stopt ze weg. Ze slaat het portier harder dicht dan haar bedoeling is. Het geluid klinkt als een donderslag door de garage.

Asma en Charlotte rennen plots met piepende gympen op de man af. Tanja kan hen niet bijhouden.

De man, die zo-even nog op zoek was naar zijn autosleutel,

schrikt en draait zich om. Verbaasd kijkt hij naar de twee meiden die dreigend op hem afkomen. Hij graait verwoed in zijn zakken. Charlotte, die nu dichtbij genoeg is om rake klappen uit te delen, haalt uit met haar knuppel. Ze mist en raakt de koplamp van de Alfa Romeo.

‘Gore klootzak!’

Een oerkreet ontsnapt uit haar keel terwijl ze de man opnieuw probeert te raken, maar hij weet haar behendig te ontwijken. De autosleutel die hij ondertussen uit zijn achterzak heeft gegrist, valt op de grond. Asma schopt hem weg en duwt Charlotte opzij. Ze stapt naar voren met het wapen op het hoofd van de man gericht.

‘Blijf staan, smeerlap!’

Haar stem is laag en schor.

De man bevriest. Zijn weekendtas valt op de grond als hij beide handen in de lucht steekt. ‘Oké, oké! Niet schieten!’

Hijgend staart hij naar het wapen.

‘Waar is die fakking video, vieze teringlijer?!’ krijst Charlotte.

Tanja voegt zich buiten adem bij het stel. ‘Wat da fak! We zouden de wapens alleen gebruiken as ’t echt nodig was, weten jullie nog?’

Asma en Charlotte negeren haar.

De man grimast. Zijn gele koffietanden zijn kort zichtbaar. Hij is even stil. ‘Die is natuurlijk niet hier,’ zegt hij dan. Hij kijkt rond met een zelfgenoegzame blik.

Voor Asma is het bij het zien van die blik alsof ze een bekende tegenkomt. Ze grijpt het wapen met beide handen stevig vast. Meer dan ooit weet ze wat haar te doen staat.

‘Zij willen je levend hebben.’ Ze gebaart met haar hoofd naar

Charlotte en Tanja. ‘Wollah², kankerlijer, van mij mag je dood.’
‘Nee!’

Een fractie van een seconde is Asma afgeleid door het geschreeuw van Tanja, net als ze de trekker overhaalt. Het wapen gaat met een harde knal af en de kogel boort zich in een van de pilaren naast de Alfa Romeo.

Even is het muisstil in de garage. Iedereen staat als versteend. De man houdt zijn armen beschermend om zijn hoofd. Tanja heeft haar hand voor haar mond geslagen, alsof ze de schreeuw van daarnet weer wil inslikken. Een traan rolt over haar wang. Charlottes tanden klapperen.

Het wapen voelt warm aan in Asma’s handen. Door de terugslag ervaart ze plots een snerpende pijn tussen haar wijsvinger en duim.

‘Fakking hell!’

Ze laat het wapen vallen en wappert met haar gehavende hand. Het is alsof ze vóór ze het schot loste ‘uit’ stond en ze nu pas écht in haar eigen lichaam zit. Ze hoort het bloed suizen in haar oren. Haar hart en haar hoofd voelen alsof die op het punt staan te ontploffen. Een beklemmend gevoel dat plotseling komt opzetten, beneemt haar de adem. Ze begint te hyperventileren.

‘O, fak. Laat zien,’ zegt Tanja. Ze probeert de wapperende hand van Asma vast te grijpen.

De man merkt dat ze afgeleid zijn en duikt naar het wapen. Charlotte doet hetzelfde. Met een harde bons komen hun lichamen tegen elkaar aan. Het wapen schuift onder de auto.

De man grijpt naar de benen van Charlotte, die zich onder de

auto probeert te wurmen. Tanja draait zich om als ze de commotie hoort. Asma grist de knuppel van de grond en geeft de man ondanks de pijn in haar hand een klap op zijn been. Hij schreeuwt het uit en grijpt naar zijn kuit. Dan doet hij een uitval naar Asma.

Verderop komt Pamela in actie. Ze start de auto en trekt met ronkende motor op. In haar hoofd dreunen onzichtbare handen met veel geweld op de kpanlogo. Het ritme zwelt aan tot onheilspellende hoogten.

Go time.

Geen weg terug ...

2 Arabische straattaal: Ik zweer het bij God.